

บางเขน
๓๐ มิ. ย.....
เขียนจะ

คิดถึงเตียบเหลือเกิน กรุงเทพฯกับ
เชียงใหม่ไกลกันมากก็จริงอยู่ แต่ไม่ไกล
เกินความคิดถึงของป๋มหรอกนะ คีนนี้ป๋ม
ตั้งใจจะนอนแต่หัวค่ำ แต่ก็นอนไม่หลับ
ต้องลุกขึ้นมาเขียนคุยกับเตียบเหมือนกับทุก
คืนที่ป๋มเกิดความคิดฟุ้งซ่านจนระงับเอาไว้
ไม่ได้

เตียบ...ฟังป๋มนะ ป๋มเคยบอกเตียบ
ไว้เมื่อตอนมาอยู่บางเขนใหม่ๆ ว่า “ยังไง
ชาตินี้ป๋ม ไม่มีวันรักผู้ชายบางเขนเด็ดขาด!”
แต่...กรรมอะไรก็ไม่รู้ ป๋มต้องขอเปลี่ยนคำ

พูดแล้วหละ คือชอบบอกว่า “ชาตินี้ป๋มไม่
มีวัน (ได้) แต่งงานกับผู้ชายบางเขนหรอก”
เปล่า.....ไม่ใช่ว่าป๋มไม่รักคนบางเขนหรอก
นะ เพราะป๋มรักคนบางเขน...รักมากเสีย
ด้วยซีแต่...แต่เขาไม่ได้รักป๋มสักนิด!

เราเป็นเพื่อนที่รักกันยิ่งกว่าเพื่อน รู้
เรื่องส่วนตัวของกันและกันหมด ป๋มจึงไม่
อายที่จะสารภาพกับเตียบว่าป๋มรักใคร่ ป๋ม
มีใครรักแล้วจะ แม้ว่าเขาจะไม่ได้รักป๋มก็
ตาม เตียบเคยถามป๋มว่า ป๋มรักใคร่ในจำ
นวนที่มาชอบป๋ม ป๋มมักจะตอบอย่างโมเม

ทุกครั้งที่ “ไม่รู้ซี้” ทำเอาเทียบค่อนข้างให้
ตอนนั้นป๋มตอบได้แล้วจะว่าป๋มรักใคร แสดง
ว่าป๋มโตพอแล้วใช่ไหม เพราะรู้จักใจของ
ตัวเองแล้วนี่ เติบเคยทายว่า “ต้องมีม้ามืดแน่ๆ” ถูกจริงๆ เขาเป็นม้ามืดแต่เทียบ
ผิดตรงที่จำกั่ม้ามืดไว้ในกลุ่มคนที่เคยมา
ชอบป๋ม “เขา” ไม่ได้อยู่ในกลุ่มนั้นหรอก
จ๊ะ และเขาก็ไม่ได้รักป๋มด้วย เติบไม่เคย
รู้เรื่องเกี่ยวกับเขาหรอก เพราะป๋มไม่เคย
เล่าเลย ป๋มไม่รู้ตัวด้วยซ้ำว่ารักเขาตั้งแต่
เมื่อไร เพิ่งมารู้ก็วันนั้นเอง เพราะเกิดความรู้สึก
เหมือนกับใครเขาเซมส์กร้อยพันเล่มมา
ที่ม่งแ่งใจและยังเจ็บแปลบอยู่ขณะนั้น เพียง
แต่...เพียงแต่เห็น “เขา” คุยกับผู้หญิงคน
หนึ่งด้วยท่าทางเป็นสุข! อ่านถึงตรงนั้นเทียบ
คงปลงอนิจจังและว่าป๋มบ้างจริงจะป๋มยอมรับ
บ้างเลยที่มีความรู้สึกแบบนี้ คนอย่างป๋ม
เทียบ ก็รู้อยู่แล้ว มีหรือที่จะกล้าแสดงให้ใคร
รู้ว่าเรารักเขาต่อให้รู้ว่าเขาเองก็รักเราป๋มก็
ไม่กล้านับประสาอะไรกับคนที่เรารู้ๆเต็ม
อกว่าเขาไม่ได้รักเรา ป๋มหยิ่งเกินไปจะเทียบ

ยังจำได้ว่าเทียบเคยแข่งป๋มไว้ว่า “วัน
หนึ่งกรรมที่ป๋มสร้างไว้ต้องตามทัน ป๋มต้องไป
หลงรักคนที่เขาไม่ได้รักตัว” นึกถึงคำพูดของ
เทียบแล้วป๋มอยากร้องไห้จะแต่ก็ร้องไม่
ออกเพราะรู้ว่าถึงร้องก็ไม่มีใครแยแส ป๋ม
บ้าตรงที่ว่าหยิ่งจนเกินกว่าที่จะปล่อยให้น้ำ
ตาตกดิน พ่อเคยสอนไว้ว่า “เวลาจะร้อง
ให้ให้เหงาหน้าชั้นมองดูฟ้าแล้วน้ำตามัน
จะค่อยๆ แห้งไปเอง” ป๋มรู้ว่าเทียบพูด
ไปเพราะหมั่นไส้ที่เห็นป๋มไม่ยอมรักใครสัก
ทีทั้งๆ ที่บางคนก็แสนดี มันเป็นกรรมจะ
กรรมที่ต้องชดใช้ และขณะนี้ป๋มกำลังใช้
กรรมนั้นอยู่

ป๋มเคยคุยให้เทียบฟังเมื่อเห็นพวก
เพื่อน ๆ ที่มีแฟนเป็นคนบางเขนด้วยกัน
(สมัยนั้นป๋มยังไม่รู้จักเขา) ป๋มพูดอย่างเต็ม
ปากว่า “รักคนบางเขนด้วยกันจะตายไป เห็น
หน้ากันทุกวันทุกวัน สู้กันอยู่ไกลไม่ได้” เติบ
ยังทักท้วงเอาไว้ว่าป๋มรักนนท์ เพราะนนท์เขา
อยู่ถึงอังกฤษโน่นแน่ะ ตอนนั้นป๋มก็พลอย
เชื่อตามเทียบไปด้วย ป๋มเหมาเอาว่าป๋มรัก
นนท์ เพิ่งมารู้จักใจของตัวเองก็วันนั้นแหละ

โธ่เอ๊ย...มันเป็นเรื่องเศร้าที่สุด ในรอบปี
เดียวละ แล้วป๋มก็งเศร้าตลอดไปด้วย
เดียวไม่รู้ใหม่ คนที่เห็นกันทุกวันนั้นแหละ
ทำให้คิดถึงตีนัก ถ้าวันไหนไม่ได้เห็นหน้า
เขา มันเหมือนขาดอะไรไปอย่างหนึ่ง
เดียวบออย่าหมั่นไ้ละนะ ถ้าป๋มจะบอกว่า นอก
จากจะคิดถึงแล้วมันยังห่วงไปสารพัด กลัว
ว่าเขาจะเป็นอะไรไป...

นี่ตึกแล้วใครๆหลับกันหมดแล้วแหละ
มีแต่ป๋มนั่งระบายอารมณ์อยู่คนเดียว บานัน
เดียวคงกำลังหลับสบายและฝันดีตามประ
สาคนที่มีคนรักและเข้าใจอยู่ใกล้ๆ เทียบช่วง
โชคดียี่สิบเอ็ดปี ในทางตรงกันข้าม ป๋มกลับ
เป็นคนโชคร้าย ป๋มหลับไม่ลงง่าย ๆ หรอก
จะยอมรับว่าดวงตาทำทางและรอยยิ้มของ
เขาตามมาหลอนใจอยู่ตลอดเวลา ป๋มจะบ้า
แล้ว ใช้ไหมนี่ที่มานั่งคิดถึงคนที่เขาไม่รัก
เราอยู่ได้!

แปลกนะเหมือนกับมีลางสังหรณ์อะ
ไรอย่างหนึ่งบอกป๋มล่วงหน้าจะเห็นได้ว่า
ป๋มเขียนกลอนผิดหวังอยู่เรื่อย ทั้งๆ ที่ตอน
เริ่มเขียนใหม่ ๆ ใจป๋มยังบริสุทธิ์ยังไม่เคยรัก
ใครเลย ใครคนหนึ่งเคยบอกป๋มว่า ป๋มไม่
มีวันผิดหวังหรอก มีแต่จะทำให้คนอื่นผิด
หวัง” แล้วใครคนนั้น ก็ผิดหวังจริงๆ

เพราะป๋มเป็นคนทำ! ป๋มไม่ได้รักเขา แต่
ป๋มรักคนที่ไม่ได้รักป๋มไงละ ตามภาษาของ
คนบางนี่เขาเรียกว่า “บ่ยจะ”

โอ๊ย...ยังเขียนยิ่งซ้ำใจ ป๋มคิดถึงแม่ที่
สุดเลย ถ้าอยู่ใกล้แม่ตอนนั้น ป๋มคงกอดแม่
แล้วร้องไห้เป็นวอร์รคเป็นเวอร์ เหมือนที่ป๋ม
เคยทำทุกครั้งที่มีความทุกข์หรือถ้ามีเดียบ
อยู่ใกล้ๆ ป๋มคงอุ่นใจและอ่อนแอกว่า
เพราะเชื่อว่าเดียบคงไม่ใจคำถึงกับซ้ำเติม
ป๋มหรอก นี่ก็เป็นความโชคร้ายอีกอย่าง
หนึ่งของป๋ม เพราะบางเขนนี้ป๋มไม่มีใคร
สักคนที่ไว้วางใจพอที่จะเล่าเรื่องนี้ให้ฟัง
โดยที่แน่ใจได้ว่าเขาจะไม่หมั่นไ้สสมน้ำหน้า
หรือแอบเอาไปนินทาและหัวเราะเยาะลับ
หลัง ไม่มีจริง ๆ จะ ป๋มก็เลยต้องระบาย
ความในใจมาทำให้เดียบอ่าน

ใกล้สอบแล้ว ขอเวลาเดียบแค่นั้แหละ ป๋ม
จะต้องตัดใจ เข้านอนเพราะแสงไฟรบกวนเพื่อนร่วมห้อง
ก่อนนอนจะคิดถึงเดียบ และ...อย่าโกรธนะ ถ้า ป๋มจะ
ขอฝันถึงเขา ฝันเพื่อจะปลอบใจตัวเอง เพราะในโลกจริง
นั้น ป๋ม...ป๋มไม่มีสิทธิ์ในตัวเองเลย มีแค่สิทธิ์ในฝันเท่า
แหละ ป๋มภูมิใจตามประสาคนอกพัก ว่า ป๋มมีคนที่ป๋มรัก
แม้เขาจะไม่ได้รับรักป๋มเลยก็ตาม ป๋มมีสิทธิ์ที่จะแอบรักเขา
ต่อไปใช้ไหมจะ ในเมื่อป๋มแอบรักเงียบๆ และไม่ได้คิด
จะช่วงชิงเขามาจากผู้หญิงคนนั้น เดียบบว่าป๋มเลวหรือ
เปล่าจ๊ะ

ขอให้เดียบที่รัก ฝันดี
ป๋ม.